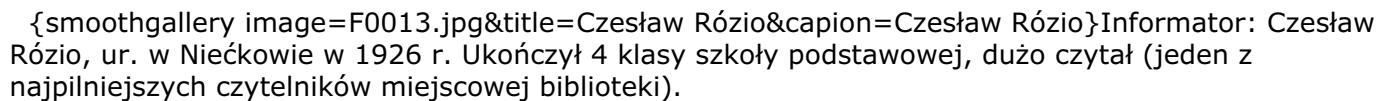

Tekst gwarowy — Niećkowo 1

Autor: Halina Karaś

Tekst nagrała Halina Karaś, przepisała i objaśniła Justyna Garczyńska, weryfikacja – Halina Karaś.

 Informator: Czesław Rózio, ur. w Niećkowie w 1926 r. Ukończył 4 klasy szkoły podstawowej, dużo czytał (jeden z najpilniejszych czytelników miejscowej biblioteki).

Fanar {vm}T0025.mp3|L{/vm}

To je dwa gatunki {tt} = lamp. Uogólnienie końcówki -ów w D. Imn. rzeczowników niezależnie od ich rodzaju gramatycznego. |lampów{/tt}, ta lampa, ścinna i {tt} = wieszająca. Wymowa asynchroniczna (rozłożona) miękkiej spółgłoski wargowej w’ jako wh’ charakterystyczna dla części Mazowsza; mazurzenie, czyli tu: sz > s. |whiesająca{/tt}, ale drugie {tt} = światło. Redukcja miękkości (elementu palatalnego) w grupie św’ typowa dla Mazowsza. |śwatło{/tt} to ja po gumnie {tt} = chodziłem. Forma bezkońcówkowa 1. os. l.poj. cz. przeszłego z zaimkiem osobowym w roli wykładnika osoby. |chodził{/tt}, do obory, do stodoły to się {tt} = nazywał się. Typowa dla Mazowsza i całej Polski północno-wschodniej wymowa podwyższona y jako głoski bliskiej i, niemiękczonej poprzedzającej spółgłoski. |naz□wał{/tt} juz fanar, fanar. Zara ja {tt} = pokażę. Mazurzenie, tu ż > z. |pokaze{/tt}. O w takij podobhźnie t□lko to jest przypuszczalnie {tt} = zrobiono. Asynchroniczna (rozłożona) wymowa spółgłoski b’ jako bh’. |zrobhiono{/tt} na baterie, to jest na baterie, ale to {tt} = było. Cofnięcie artykulacji samogłoski y pod wpływem spółgłoski ł. |buło{/tt} {tt} = większe. Wąska wymowa nosówki przedniej ę w śródgłosie. |winkse{/tt} w tamtym, co jak ja pochodził tamoj, to było wjękse, to było tyle wysokości i {tt} = było. Typowa dla Mazowsza i całej Polski północno-wschodniej wymowa podwyższona y jako głoski bliskiej i, niemiękczonej poprzedzającej spółgłoski. |znowuż b□łó{/tt}, tu taki, jak powhiedzić, taki zamyk. {tt} = jak. Przejście ja- w je- w nagłosie wyrazu. |Jek{/tt} ja za tyn zamyk, go przycisnołem do dołu, to to wszystko się podnosiło do {tt} = góry. Dawna ścieśniona samogłoska o wymawiana jako dźwięk pośredni pomiędzy o oraz u|gour□{/tt}, o. I tam buł tez knot taki, w tamtej lampchcie i wchodził tu i tam sie nalewało znowuż to nafte, sie nalewało i w ten. Jek ja przycisnuł, to sie podnosiło tamoj. To wszystko zapalun i te {tt} = szkiełko. Twarda wymowa ogólnopolskiej grupy kie, |szkełko{/tt} to w takij samyj podobhźnie, łó, tamoj, ten, sie śweciło. I ja w rynku o sobhie chodziłem, w lewej rynku chodziłem, tamoj ten, tutaj prawo rękó to tam sobhie robhiłem tam, tam nie było potrzeba tego. To w taki sposób, tylko whięksy gatunek był tego.